

Ik mag leven

In de voorgaande podcasts begonnen we met een Bijbeltekst. In deze podcast en in de volgende luisteren we naar teksten over de laatste maanden van Frans in Syrië. De Bijbeltekst komt pas daarna .

Maak het eerst even stil in jezelf, zodat je kunt luisteren naar de tekst die volgt.

We horen wat Frans van der Lugt schreef vanuit de belegerde stad Homs. In april 2012, twee jaar vóóordat Pater Frans zou sterven, was Homs in Syrië al een jaar één groot slagveld, en waren mensen geïsoleerd. Pater Frans schreef erover:

'Ongeveer anderhalve maand geleden hebben wij hier in ons huis veertig moslimvluchtelingen uit andere streken opgevangen: zeven families. Ze wonen bij ons en we zijn één grote familie geworden. We koken in dezelfde keuken maar eten meestal apart.

Ze hoorden dat ik met de overgebleven christenen Palmzondag wilde vieren. Ze hebben toen de kerk voor ons schoongemaakt en kwamen naar de mis. Hun kinderen zaten in hun mooiste kleren op de eerste rij. Er was ook een imam bij. Die heb ik gevraagd om tijdens de mis uit de Koran voor te lezen. Dat deed hij met veel enthousiasme, en hij gaf er een preek bij over broederschap. En toen wilden de meesten ook nog te communie gaan - waaronder de vrouw van de imam. Toen gingen al mijn dogmatische neigingen (voor zover ik die ooit gehad heb) de mist in.'

De oorlog dreef verschillende groepen - katholiek, orthodox en moslim - bij elkaar in dat huis in Homs. In nood leert men zijn vrienden kennen. Heb jij in moeilijke situaties wel eens onverwachte hulp gekregen?

Pater Frans schrijft verder over die Goede week in 2012:

'En dan het Paasfeest. Weer iedereen in de mis. Dood, leven, verrijzen. Wat hebben die mensen een natuurlijk Paasgeloof. Alles hebben ze verloren, maar hun geloof in het leven niet. Ze kunnen nog glimlachen, dienstbaar zijn, kinderen blij maken. Ze zijn naakt en met lege handen door de dood heen getrokken, op weg naar nieuw leven. Hun geloof heeft niets kunstmatigs, maar borrelt op uit een levensbron die diep in hun aarde huist.

Ik gaf een lift aan iemand die weggevlucht was uit zijn dorp en die op weg was naar Damascus waar hij niemand kende. In de auto zei hij: 'Goede brave mensen zijn er altijd in de wereld.' Ze hebben alles verloren, maar niet hun geloof in de goedheid van de mensen.'

Het Paasgeloof van de mensen in Syrië is onverwoestbaar. En jouw Paasgeloof, hoe staat het daarmee?

We lezen uit Psalm 27

Met deze woorden die geïnspireerd zijn op psalm 27 sluiten we deze podcast af.

'Hij leeft. Ik mag leven. Dag aan dag zal ik uitzien naar Hem;'